

OD REDAKCJI

Powstanie z inicjatywy prof. M. Szymczaka ogólnopolskiego zespołu zajmującego się problemami nauczania języka polskiego jako obcego spowodowało zainteresowanie tym problemem badaczy spoza tradycyjnego kręgu pracowników ośrodków przygotowawczych dla cudzoziemców. Do pracy włączyli się językoznawcy z katedr polonistycznych i neofilologicznych uniwersytetów, co nie tylko wywołało urozmaicenie tematyczne, ale przyczyniło się też do wszechstronniejszego, wnikliwszego opracowywania tematów wcześniej już podejmowanych. Dzięki współpracy wielu ośrodków badawczych powstało wiele wartościowych prac dotyczących samego języka, metod i środków nauczania. Lepiej opracowane są nowsze podręczniki, słowniki, materiały pomocnicze. Bardzo ważne było przeznaczenie dla zespołu pewnych środków finansowych. Ze środków RP-III-49 finansowane były także konferencje naukowe poświęcone nauczaniu języka polskiego jako obcego i kształceniu polonistycznemu cudzoziemców. Brali w nich udział nie tylko aktualni realizatorzy programu, ale i kolejni polscy i zagraniczni koledzy zainteresowani tą problematyką.

Także konferencja łódzka w 1989 r., z której pochodzą materiały zawarte w przedstawionym tomie IV Kształcenia polonistycznego cudzoziemców, sfinansowana została ze środków RP-III-49. Znaczącej pomocy materialnej udzieliła organizatorom także firma PZ Lalmi, za co raz jeszcze dziękują jej właścicielowi, absolwentowi SJPdC UŁ uczestnicy i organizatorzy konferencji.

W konferencji wzięli udział prócz autorów referatów także liczni pracownicy SJPdC UŁ nie tylko pełniąc obowiązki organizatorów, ale także uczestnicząc w dyskusjach plenarnych i zespołowych. Referowane opracowania podzieliliśmy na cztery grupy, a więc: 1) Dobór materiału, 2) Terminologia glottodydaktyczna, 3) Metody i środki nauczania, 4) Organizacja nauczania, chociaż niektóre trzeba by traktować jako odnoszące się do kilku z tych zagadnień równocześnie.